

For det, der sker her, er jo, at man sådan set har en tilståelsessag her i salen i dag.

Vi har jo finansministeren, der står og siger, at hvis man havde sagt det, man mener, eller hvis man havde sagt det, der står i ritzautelegrammet her fra onsdag den 6. december, før valget, så var borgerne blevet skræmt; så var de simpelt hen blevet skræmt, så havde de ikke turdet stemme på regeringen, for hvis de havde vidst, hvad man ville, så ville de ikke stemme på regeringen. Derfor var man fra regeringens side, som finansministeren også giver udtryk for her i ritzautelegrammet, nødt til af kommunikative årsager at få det til at lyde, som om man frede kommunernes budgetter, så der ikke blev grebet ind, man var nødt til at opbygge et billede af, at man ville frede kommunernes økonomi.

Men ikke desto mindre står der her i det, vi så kan se at regeringen virkelig mente, det, der var den sande dagsorden, at man ville gribe ind. Og der ved jeg godt, at finansministeren i sit forrige svar sagde, at det med at gribe ind var et forkert udtryk at bruge. Men der står dog her i telegrammet fra den 6. december, at det fremkalder en alvorlig drøftelse, at man altså har taget forskud på glæderne for 2009 allerede i 2008. Så der skal jo gribes ind.

Så jeg synes jo, det er meget tydeligt at se her, at det er meget konkret; der er nogle kommuner, som simpelt hen for at få råd til den velfærd, de gerne vil give til borgerne, har sat deres skatteprocent op. Vi kunne tage Vesthimmerland, en udmærket Venstrekommune, hvor man har sat skatten op med 0,8 pct. for at sikre, at man ikke skal spare helt så meget på velfærden. Og det er så der, hvor der bliver grebet ind nu. Regeringen nåede så lige at redde sig gennem valget med skindet på næsen, fordi man af kommunikative årsager nåede at få det til at fremstå, som om man mente noget andet end det, man så i virkeligheden gør, og som fremgår så tydeligt af telegrammet her fra den 6. december.

Kl. 14:25

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:25

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, undskyld mit ordvalg, men det er altså i kategorien sludder og vrøvl. Det er jo sådan set hr. Rasmus Prehn, der gør noget, der egentlig har en vis kompleksitet, til noget fuldstændig forsimplet sludder og vrøvl.

Situationen er den, at det, der var kendt, mens valgkampen var i gang, og før budgetter-

ne var analyseret i bund, alene var én ting, nemlig hvordan de kommunale skatteprocenter så ud, og hvordan det stemte overens med det, der var aftalt, nemlig at skattestoppet skulle respekteres, men at der var yderligere 750 mio. kr., inden for hvilke man kunne hæve skatterne.

Det, der stod klart, var, at den aftale, som altså var en aftale med KL, var sprængt med 1,4 mia. kr. Er det så udtryk for, at kommunerne også hævede udgifterne med 1,4 mia. kr.? Nej, det var ikke udtryk for det, for det, der viste sig efter valget, var, at kommunerne altså hævede udgifterne med 800 mio. kr., og det vil sige, at man sådan set under et har taget 600 mio. kr. for meget ind. Det er sådan set det, den sag handler om. Det neutraliserer regeringen så i overensstemmelse med skattestoppet og adresserer det, der er sagens egentlige kerne, nemlig at udgiftsiden er skredet. Det er sådan set hr. Rasmus Prehn, der forsøger at skabe et billede af, at hvis ikke kommunerne får lov til at opkræve mere i skat, end der er aftalt, har de heller ikke mulighed for at køre med nogen anstændige udgiftsbudgetter. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Hvis vi er i gang med det der med at gøre det komplicerede let forståeligt, kan hr. Rasmus Prehn måske forklare mig, hvad der er baggrunden for, at af de 20 kommuner, der har den højeste gennemsnitlige likviditet, er det halvdelen, der sætter skatten op? Det hænger jo ikke sammen.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:27

Rasmus Prehn (S):

Vi ser jo en finansminister her, der bruger et andet kneb sådan retorisk. Først hørte vi, at man gjorde noget meget konkret til noget komplekst, og nu prøver man så fra finansministerens side at skyde spørgeren i skoene, at det, han siger, er sludder og vrøvl. Det viser jo en lidt presset minister, må man nok sige.

Det, der er tale om her, er jo, at der er kommuner, som ligesom langt de fleste danskere er stærkt, stærkt optaget af, at borgerne får den velfærd, de har lyst til at få, det, de forventer. Derfor sørger man for at få indtægter ind, sådan at man kan give danskerne den velfærd, de gerne vil have, for der er mange danskere, der rent faktisk gerne vil have ordentlig velfærd. Det kører man sig om i kommunerne. Og der er det så, at man i regeringen har fundet ud af med den her aftale, at der er nogle grænser for, hvad de